

patent, og det er selvfølgelig den sidste del af forskningen, som er til debat her i dag.

Så blev der talt om nogle penge, og jeg kan ikke lade være med i denne forbindelse at sige, at der jo på finansloven foreløbig er afsat 58 mio. kr., tror jeg, for det vil det koste at gennemføre denne her patentering. Det vil sige, at man regner med, at efter de 4 år, som det her beløb skal vare, vil 58 mio. kr. være tilført de danske universiteter. Blot for at sætte nogle tal på.

Hanne Severinsen (V):

I Venstre har vi fulgt tilbivelsen af det her lovforslag med megen interesse.

Det startede jo med, at Danmarks Forskningsråd kom med en anbefaling af, at der var brug for incitament for innovationskulturer, bl.a. øget samarbejde med private virksomheder, og de påpegede, at vi havde færre forskerpatenter end lande, vi sammenligner os med.

Alt det er vi sådan set helt enige i, og derfor vil jeg også starte med at rose ministeren for at kaste sig ud i debatten og også tage nogle tæv på spørgsmålet om erhvervsliv og universitet. Vi skal have et samarbejde. Der er nogle, der mener, at universiteter kun skal være elfenbenstårne, men selvfølgelig skal man da kaste sig ud i den debat.

Jeg vil også rose ministeren for at have lyttet til en del af høringssvarene. Jeg synes, at det er i orden, at man som følge af det f.eks. nu sidestiller sektorforskning og universiteter og alle grupper af ansatte, det gælder også TAP-gruppen, men jeg synes nok, at der har været meget ballade, man har skullet igennem for at nå så langt.

Det første forslag var bureaukratisk, det var dårligt udarbejdet, og det har givet anledning til, at vi har måttet pløje os igennem en utrolig masse indvendinger. Jeg må sige, at da jeg så de indvendinger, tænkte jeg: Det havde jo måske været nemmere, hvis man simpelt hen havde foreslået, at lov om arbejdstageres opfindelser også gjaldt for universiteterne, punktum, og så havde set, hvilke indvendinger der kunne komme mod det.

Men jeg vil selvfølgelig bebude, at nu vil vi jo prøve at kigge på, om alle de indvendinger, som jeg synes var velbegrundede, nu også rent faktisk er blevet tilgodeset. Derfor vil jeg også bebude, at 1. januar som ikrafttrædelsesdato vist ikke er særlig realistisk, når vi i udvalget netop har talt om, at vi nu vil leve op til de

smukke hensigter om, at vi ikke vil lave lov-sjusk, og at vi meget gerne vil lytte til, hvad der er blevet sagt på den fine konference forud for, at Folketinget gik i gang med arbejdet i år.

Jeg mener, at denne sag egner sig vældig godt til, at vi får indkaldt eksperter. Måske skulle man i virkeligheden have det ud til en ny høring, men vi vil i hvert fald gerne være med til det, når det gælder formålet: at det skal være nemmere for private virksomheder at indgå aftaler og at få retten til resultater i et forsknings-samarbejde og finde effektive systemer til håndtering af de ansattes opfindelser, og at institutionerne kan have brug for incitament, og at vi skal sikre, at lovende opfindelser finansieres via offentlige forskningsmidler og bliver praktisk anvendt i samfundet – alt det vil vi godt være med til.

Men vi vil også godt juridisk se nærmere på det, ikke ud fra et fagforeningssynspunkt, for det er jo rigtigt, at det jo er noget, man foretager sig i sin arbejdstid, selv om mange i parentes bemærket også forsker i deres fritid, men der er nogle dilemmaer i forslaget: Hvor længe skal det holdes hemmeligt? For en forsker er det jo meget vigtigt at publicere. På den anden side er det jo selvfølgelig også vigtigt, at man kan udnytte det, man rent faktisk har opfundet.

Vi vil være meget opmærksomme på, at vi ikke får et bureaukrati med meget lidt effekt, og som er dyrt at vedligeholde. Vi vil gerne være sikre på, at den løsning, vi finder, er god. Derfor vil vi gå positivt ind i et udvalgsarbejde, men vi er foreløbig kun overbeviste om selve formålet. Vi kan se mange problemer i selve forslaget.

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti anser det for at være altafgørende, at der bliver ændret på den nuværende situation, hvad angår forskningsresultaterne. Vi er af den klare opfattelse, at det simpelt hen er uacceptabelt med den situation, der er i dag.

Danmarks konkurrenceevne og også vores velfærd vil i stadig højere grad være afhængig af vores evne til at producere og anvende viden. Der er derfor brug for en massiv ekstra indsats for at styrke forskningen. Forslaget her er efter vores opfattelse med til at skubbe i den rigtige retning.

Universiteterne skal til at spille en større og mere ansvarlig rolle som partnere i erhvervsudviklingen. Det skal være lettere for virksom-